

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 482/2017-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátskou kanceláriou Prachová & Partners, s. r. o., Miletičova 21, Bratislava, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. RNDr. Silvia Prachová, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 13 P 282/2015 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 13 P 282/2015 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 13 P 282/2015 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 468,51 eur (slovom štyristošesťdesiatosem eur a päťdesiatjeden centov) na účet jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie Prachová & Partners, s. r. o., Miletičova 21, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 482/2017 z 1. augusta 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 P 282/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v napadnutom konaní vedenom pred okresným súdom, v ktorom je ako otec maloletej [REDACTED] (ďalej len „maloletá“) účastníkom konania „o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu“, dochádza k zbytočným prietahom. Poukázal na to, že návrh na začatie konania podal 23. októbra 2015. Po uplynutí viac ako pol roka od podania návrhu sa vo veci uskutočnilo

pojednávane (29. apríla 2016), ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby ustanovenia znalca. Odvtedy však okresný súd vo veci nekoná, čím dochádza podľa názoru sťažovateľa k porušovaniu jeho v záhlaví označených práv. Za týchto okolností podal okresnému súdu 15. decembra 2016 sťažnosť na priet'ahy v konaní, ktorú okresný súd listom sp. zn. Spr. 841/16 z 12. januára 2017 vyhodnotil ako opodstatnenú. Zároveň v liste uviedol, že 29. decembra 2016 bolo vyhotovené uznesenie č. k. 13 P 282/2015-24 o ustanovení znalca. Napriek tomu však okresný súd ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (17. júla 2017) nezaslal ustanovenému znalcovi spis na účel vypracovania znaleckého posudku.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň požaduje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných priet'ahov, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 € a náhradu trov konania.

4. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu v stručnosti vyjadril k sťažnosti prípisom sp. zn. Spr. 561/17 z 20. októbra 2017, ktorý bol spolu s vyžiadaným spisom doručený ústavnému súdu 25. októbra 2017. Predsedníčka okresného súdu uviedla tento rozpis úkonov:

„- dňa 23.10.2015 bol Okresnému súdu Piešťany doručený návrh otca na zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinnosti, ktorý bol pridelený sudkyňi [REDAKOVANÉ] pod spisovou značkou 13P/282/2015

- dňa 21.3.2016 bolo vytýčené pojednávanie na 29.4.2016, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania

- súd uznesením zo dňa 21.12.2016 ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] za znalca v tejto veci a uložil mu povinnosť podať znalecký posudok do 50 dní odo dňa doručenia spisového materiálu

- dňa 18.5.2017 bol spis na základe Dodatku č. 7 k Rozvrhu práce na rok 2017 pridelený na rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu [REDACTED]

- dňa 01.08.2017 bol spis zaslaný znalcovi za účelom vypracovania znaleckého posudku

- na žiadosť súdu znalec dňa 20.10.2017 vrátil spis spolu s oznámením, že ho preštudoval a nežiada jeho opätovné zaslanie.“

Na základe uvedeného predsedníčka okresného súdu uznala a skonštatovala, že „Pri ustanovovaní znalca prišlo k priedahom v konaní zo strany súdu.“. Zároveň oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

5. Ústavný súd 26. októbra 2017 zaslal vyjadrenie okresného súdu právnomu zástupcovi sťažovateľa s možnosťou zaujatia stanoviska v lehote 7 dní od doručenia prípisu. Právny zástupca sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 7. novembra 2017 okrem iného uviedol, že „Sťažovateľ má za to, že stanovisko Okresného súdu Piešťany jednoznačne potvrdzuje tvrdenia sťažovateľa, že v tomto prípade bezdôvodne dochádza k porušovaniu sťažovateľovho základného práva na prejednanie veci v primeranej lehote bez zbytočných priedahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. ... V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že od podania návrhu uplynuli takmer 2 roky. Okresný súd Piešťany napriek početným urgenciám a žiadostiam vo veci nijako nekonal, pričom tieto fakty alibisticky odôvodňuje zmenou zákonného sudcu a množstvom práce vyššej súdnej úradníčky. K zmene zákonného sudcu si sťažovateľ dovoľuje uviesť, že ho Okresný súd Piešťany žiadnym spôsobom neinformoval o zmene zákonného sudcu a touto informáciou sťažovateľ ani len nedisponoval vrátane dôvodu zmeny zákonného sudcu. Nevyhnutné je však uviesť, že aj napriek zmene zákonného sudcu, zaslanie súdneho spisu znalcovi je zrejme náplňou vyššej súdnej úradníčky prípadne asistentky sudcu a na uvedené nemôže mať vplyv zmena zákonného sudcu. Sťažovateľ opätovne uvádza, v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany, sp. zn. 13P/282/2015 sa jedná o rozšírenie styku s jeho maloletou dcérou. Tohto času je maloletá v osobnej starostlivosti matky, pričom styk otca s maloletou nie je realizovaný a to najmä z dôvodu, že maloletá je pod silným vplyvom starej matky (svokra sťažovateľa), s ktorou žije maloletá spolu s matkou v spoločnej

domácnosti. Prieťahy v konaní spôsobili pravdepodobne nezvratné vplyvy na maloleté dieťa, ktoré sú práve vo veku maloletej rozhodujúce pre jej zdravý vývin. Maloletá sa v súčasnosti nachádza v období tzv. puberty, avšak je nesamostatná. v porovnaní s rovesníkmi zaostalá, na čo má preukázateľne vplyv jej matka a stará matka...“. Zároveň oznámil, že sťažovateľ súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a súčasne sa domáhal aj vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť

zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010), a preto ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne.

10. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie označených práv vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

12. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 12 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ktorý stanovuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb a tiež z § 30 CMP, podľa ktorého po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá [obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“)].

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila i v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu

(povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

14. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je návrh na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloleťmu dieťaťu. Konania tohto typu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, preto vec nemožno posúdiť ako právne zložitú. I keď možno pripustiť istú mieru skutkovej zložitosti veci vyplývajúcu z nutnosti nariadiť znalecké dokazovanie, nešlo o tak komplikovanú záležitosť, ktorá by vyžadovala osobitný prístup okresného súdu. Prieťahy v konaní na okresnom súde preto nie je možné považovať za dôsledok vyvolaný právnou alebo skutkovou zložitou prejednávanej veci. Napokon, ani okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti nepoukázal na mimoriadnu zložitú napadnutého konania, ktorá by ospravedlňovala jeho doterajšiu dĺžku.

15. Predmet posudzovaného konania pred okresným súdom má priamo vplyv na kvalitu životnej úrovne maloletej, na čo poukázal i sťažovateľ. Takéto konania si vyžadujú mimoriadnu starostlivosť a pozornosť súdu, ktorá by mala viesť k efektívnemu a rýchlemu postupu v konaní. Táto požiadavka vyplývala i z § 176 ods. 3 OSP, za účinnosti ktorého konanie v počiatočnej fáze prebiehalo a v zmysle ktorého, ak zákon neustanovuje inak, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodne súd bez zbytočného odkladu, najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania. Ústavný súd pri hodnotení okolností tohto prípadu a predovšetkým pri posudzovaní dĺžky konania zhodne s ESĽP (napr. H. v. United Kingdom z 8. 7. 1987) prihliadol aj na povahu konania dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloleťmu dieťaťa a jeho osobného statusu, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02). Povaha tohto konania preto podmieňovala prísnejšie hodnotenie jeho priebehu ústavným súdom z toho hľadiska, či v ňom došlo nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou k zbytočným prieťahom (m. m. I. ÚS 419/2015).

16. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa. Ústavný súd z obsahu

zapožičaného spisu okresného súdu nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné pripísať na ťarchu sťažovateľa v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania alebo spomalením jeho priebehu. Ani predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti na takého skutočnosti nepoukázala. Naopak, ústavný súd zistil, že sťažovateľ vyvíjal aktivitu, pokiaľ ide o urýchlenie postupu okresného súdu, a to sťažnosťou na prietahy v konaní adresovanou predsedníčke okresného súdu.

17. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov v doterajšom priebehu konania. Závažnými nedostatkami, ktoré narušili plynulosť konania, boli obdobia krátkodobej nečinnosti, v ktorých okresný súd vôbec nekonal. Ide najmä o obdobie medzi doručením návrhu sťažovateľa (23. október 2015) a prvým pojednávaním vo veci (29. apríl 2016), t. j. obdobie viac ako 5 mesiacov. V nadväznosti na to išlo o obdobie od tohto pojednávania, ktoré bolo odročené na účel nariadenia znaleckého dokazovania do vydania uznesenia o ustanovení znalca (21. december 2016), v rámci ktorého uplynulo 8 mesiacov bez toho, aby okresný súd vykonal vo veci nejaký úkon. Po upozornení predsedníčky okresného súdu na prietahy v konaní síce okresný súd konal a vydal spomínané uznesenie o ustanovení znalca (21. december 2016), avšak do zaslania spisu ustanovenému znalcovi (1. august 2017) opäť nekonal, čo predstavuje ďalších 7 mesiacov bezdôvodnej nečinnosti. Na základe uvedených skutočností predstavuje celková doba nečinnosti okresného súdu 20 mesiacov (1 rok a 8 mesiacov z celkovej dĺžky konania 2 rokov).

18. Takýto postup, ktorý nesmeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty účastníka konania v primeranom čase, nie je zlučiteľný so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ospravedlňiteľná, pretože súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02).

19. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľa a postupu okresného súdu

poznamenaného nečinnosťou, zohľadňujúc pritom charakter a význam predmetu napadnutého konania, dospel ústavný súd k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

20. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy druhej vety ak porušenie práv alebo slobôd podľa čl. 127 ods. 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

21. Vychádzajúc z toho, že ústavný súd konštatoval porušenie základného práva s'ťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj zo skutočnosti, že posudzované konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené, bolo potrebné prikázať okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 P 282/2015 konať bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

24. S'ťažovateľ žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 € a v tejto súvislosti iba vo všeobecnosti uviedol, že „*Základ pre výpočet náhrady*

nemajetkovej ujmy závisí od počtu rokov konania, pričom celková suma má byť zvýšená vzhľadom na predmet konania, či má predmet konania pre sťažovateľa určitý význam ako je tomu v prípadoch týkajúcich sa rodinného práva.“. Konkrétne okolnosti odôvodňujúce priznanie finančného zadosťučinenia práve v požadovanej výške však neuviedol.

25. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádzalo do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na doterajšiu dĺžku napadnutého konania (2 roky) a v rámci neho na obdobie absolútnej a neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu po dobu 1 roka a 8 mesiacov. Osobitne prihliadol na to, čo je pre sťažovateľa „v hre“, ako i na to, že ani upozornenie predsedníčky okresného súdu na prieťahy v konaní neprimälo okresný súd vo veci konať. Zmenu zákonnej sudkyne (18. mája 2017) nemožno považovať za úkon vedúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. S ohľadom na uvedené, ako aj na všeobecné zdôvodnenie požadovaného finančného zadosťučinenia považoval ústavný súd za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 500 € podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

27. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právny zástupca sťažovateľa vyčíslil trovy konania sumou 468,51 € za tri úkony právnej služby.

28. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2016, ktorá

bola 884 €, keďže ide o úkony právnej služby vykonané v roku 2017. Náhradu trov konania priznal ústavný súd za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastupovania, podanie sťažnosti a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu). Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2017 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 147,33 €. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 8,84 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 156,17 € za jeden úkon uskutočnený v roku 2017. Odmena advokáta za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom tak predstavuje celkovú sumu 468,51 € (bod 4 výroku nálezu).

29. Náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

30. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2017